

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-351/11

**KGH Belgium NV
împotriva
Belgische Staat**

(cerere de decizie preliminară formulată de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen)

„Datorie vamală — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Înscriere în evidența contabilă a taxelor — Reguli practice”

Sumar — Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012

1. *Întrebări preliminare — Competența Curții — Limite — Examinarea compatibilității dreptului național cu dreptul Uniunii — Excludere — Furnizarea tuturor elementelor de interpretare proprii dreptului Uniunii instanței de trimitere — Includere*

(art. 267 TFUE)

2. *Resurse proprii ale Uniunii Europene — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Cerința de înscriere în evidența contabilă a valorii taxelor care trebuie recuperate avută în vedere la articolul 217 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 — Obligația statelor membre de a defini modalitățile practice de punere în aplicare — Inexistență*

[Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, art. 217 și art. 221 alin. (1)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 17)

2. Articolul 217 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că, în condițiile în care acest articol nu prevede reguli practice ale înscrierii în evidența contabilă în sensul dispoziției menționate, lasă statelor membre posibilitatea de a stabili regulile practice pentru înscrierea în evidența contabilă a valorii taxelor care rezultă dintr-o datorie vamală, fără ca acestea să aibă obligația de a stabili în legislația națională modalitatea de efectuare a respectivei înscrieri în evidența contabilă, aceasta din urmă trebuind să fie efectuată astfel încât să asigure înregistrarea de către autoritățile vamale competente a valorii exacte a taxelor la import sau la export care rezultă dintr-o datorie vamală în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent, pentru a permite în special ca înscrierea în evidența contabilă a valorilor respective să fie stabilită cu certitudine și în privința debitorului.

Astfel, potrivit articolului 221 alineatul (1) din Codul vamal, anterior comunicării valorii taxelor care trebuie recuperate, trebuie să fi fost realizată înscrierea în evidența contabilă a acestei valori de către autoritățile vamale ale statului membru respectiv, iar în cazul în care valoarea menționată nu a făcut obiectul unei înscrieri în evidența contabilă, în conformitate cu articolul 217 alineatul (1) din Codul vamal, aceasta nu poate să fie recuperată de autoritățile menționate, care au totuși posibilitatea de a proceda la o nouă comunicare a aceleiași valori, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal și a normelor privind prescripția în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală.

(a se vedea punctele 23, 24, 27, 29 și 30 și dispozitivul)